

MACESNI II.

Stala sem nad globino,
jesenski ognji so se stezali za mano,
stala sem nad globino,
roke so jim hitele naproti,
duša je padala mednje.
Jesenski ognji . . .

Telo pa je ostajalo na robu,
trdo je preziralo globino.
Ugasnili so.

Povešene roke so jokale žalost,
duša je temnela od groze,
le telo je odšlo z roba.